

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 108

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072

Điện Thoại: 713-922-5638 ** Email: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihoubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Ngày Lễ Vía Đức Ông, Chủ Nhật 25 tháng 11 năm 2012 vừa qua, đã thành tựu tốt đẹp. Con dân Biên Hoà từ phương xa về cũng như tại địa phương đã có dịp tề tựu đông đảo kính bái dâng hương cảm tạ Đức Ông. Trước lễ và sau lễ từng nhóm người gặp lại nhau mừng vui hội ngộ trước sân đình, tình đồng hương nồng ấm.

Thời gian tới đây cũng cận kề ngày Lễ Giáng Sinh, Tết Tây 2013, Tết Nguyên Đán năm Quý Tỵ. Sau khi cùng chung lo tổ chức ngày lễ vía, Ban Biên Tập lại tiếp tục công việc hoàn tất Đặc San Xuân 2013. Năm nay, Hội không phát hành kịp thời quyển sách về Cù Lao Phố để gửi biếu Quý Vị, một phần vì còn thu nhận thêm bài viết về nơi này và ngân quỹ chưa đủ để tài trợ việc in ấn. Mong được Quý Vị thông cảm.

Bắt đầu vào giữa tháng 12, 2012, Hội sẽ lo đi in Đặc San Xuân 2013 và sẽ gửi đi trước và trong tháng Giêng, 2013; vì số lượng gửi đi khá nhiều, không đủ giờ, chúng tôi sẽ phát hành Bảng Tin số 109 vào đầu tháng Ba, 2013. Kính chúc Quý Vị những ngày lễ hội vui vẻ, đoàn tụ, hạnh phúc, thịnh vượng và dồi dào sức khoẻ.

Trân trọng kính chào.

DANH SÁCH ĐỒNG HƯƠNG VÀ THÂN HỮU ỦNG HỘ HỘI

Quỹ Hội: Nguyễn Văn Ngân (TX) \$70, Hồ Văn Trung (CA) \$50, Nguyễn Công Khanh (GA) \$20, Trương Thanh Thuỷ (France) \$50, Trần Văn Hùng (TX) \$50, Phạm Kim Ngôn (FL) \$20, Huỳnh Công Chức (CA) \$50, Trần Đại Tân Á (IL) \$50, Thân Thị Ngọc Mai (CA) \$50, Trần Thị Huệ (CA) \$50, Nguyễn Thành Vũ (NJ) \$100, Võ Văn Ớt (SC) \$50, Trần Muội (TX) \$50, Hồ Thuỷ (TX) \$30, Trần Thị Ánh (GA) \$30, Trần Thị Tài (GA) \$30, Nguyễn Tấn Xê (IL) \$20, Trần Anh (Australia) \$20, Từ Liên (IL) \$20, Đỗ Thị Minh Tâm (TX) \$100, Kiên Bruning (TX) \$100, Trần Thị Kim Thảo (TX) \$50, Nguyễn Biên Hùng (TX) \$50, Huỳnh Ngọc Ánh (TX) \$40, Nguyễn Hoàng (TX) \$50, Hà Đăng Minh (TX) \$50, Bùi Kim (TX) \$20, Trần Văn Láng (TX) \$20, Nguyễn Thị Hiền (TX) \$30. **Đặc San Xuân 2013:** Thân Thị Ngọc Mai (CA) \$50, Võ Văn Ớt (SC) \$50, Nguyễn Văn Đáng (NC) \$50, Hồ Thuỷ (TX) \$20, Trần Thị Ánh (GA) \$40, Võ Đoàn Hồng (TX) \$40, Nguyễn Văn Đức (TX) \$20, Nguyễn Văn Tấn (NC) \$25, Nguyễn Thị Xuân Yến (NC) \$20.

Lễ Vía Đức Ông: Trương Văn Mạnh (OH) \$25, Vũ Thị Hà (TX) \$50, Liêng Nữ Trung (CA) \$20, Lôi Phát & Châu Kim Mỹ (Italy) \$50, Lê Đình Lộc & Dung (VA) \$118.84, Bà Giãn Bội (Việt Nam) một con heo quay, Lâm Sĩ Đắt (TX) một con heo quay, Chợ Đồng Khánh (LA) 02 mâm gà xi dầu, 02 mâm mì xào, 02 mâm xá xíu, Từ Phước Hạnh (TX) chè và sương sa, Chợ Tân Bình (TX) 02 thùng quýt, 30 cây chả lụa, rau cải xào hủ tiếu, Hà Diệu Minh (TX) nhan đèn, kim hoa, bông, Lâm Thông Huyền (CA) 01 thùng sản phẩm thủ công nghệ giúp gây quỹ, Vương Tô (TX) Bánh mì, Bánh bao, Lê Văn Trường (TX) 200 chai nước lọc, Lê Văn Dữ (TX) Cơm chiên, Mì xào, Bánh Thiếu Mai (TX) Cơm chiên, Miến xào, Thomas Thái (TX) một thùng Bưởi, Nguyễn Văn Bi (TX) một thùng Bưởi, Nguyễn Thị Liên (WA) \$20 nhang đèn, Trần Hiền (TX) Mì xào, Giãn Lệ Vân (TX) Sương sáo hột é, rượu cúng, lồng đèn, La Minh (WA) \$60, Trần Bông \$30 (Australia), La Nhung (CA) \$30, Trần Anh (Úc) \$50, Từ Liên (IL) \$20, Thái Ngọc Dung (VA) \$100, Võ Hawaii (HI) \$50, Nguyễn Hữu Hùng (KS) \$40 mâm trái cây, Trương Tố Quyên (Canada) \$20, Nguyễn Văn Ngân (TX) \$50, Đỗ Cao Tuy (TX) \$50, Trần Văn Hùng (TX) \$50, Nguyễn Thị Cúc (GA) \$20, Nguyễn Văn Lợi & Thân Thị Ngọc Mai (CA) \$200, Trần Thị Huệ (CA) \$50, Trần Thị Ánh (GA) \$30 mâm trái cây, Võ Đoàn Hồng (TX) \$60, Nguyễn Tấn Xê (IL) \$20, Từ Liên (IL) \$20, La Nhung (CA) \$50, Trần Bông (Australia) \$30, La Minh (WA) \$40, Huỳnh Văn Bé (TX) \$40, Dương Thị Hạnh (VA) \$50 trái cây, Diệp Kỳ Quang (TX) 02 mâm đồ chua, Ngũ Ánh Vân (TX) 02 mâm xôi, Nguyễn Thành Long (TX) \$20, Nguyễn Văn Đức (TX) \$100, Lưu Phước (TX) \$50, Nguyễn Thị Hiền (TX) \$20, Trần Thị Kim Thảo (TX) \$50, Nguyễn Thị Chi (TX) \$50, Trần Văn Sang (TX) \$20, Huỳnh Phước Hải (TX) \$20, Huỳnh Ngọc Ánh (TX) \$40, Nguyễn Bửu Lân (TX) \$20, Nguyễn Hoàng (TA) \$50, Lâm Lucy (TX) \$50, Lâm Ngọc Dung (TX) \$20, Nguyễn Thanh Nhã (TX) \$50, Hà Đăng Minh (TX) \$50, Ngô Khương An (TX) \$50, Trần Thu Cúc (Na Uy) \$100, Lê Minh Quang (TX) \$30, Ngô Thị Bích Ngọc (TX) \$20, Trần Văn Hùng (TX) \$20, Arnie Xadil (TX) \$20, Võ Văn Châu (TX) \$50.

53. Bien Hoa Bridge. This is the largest of the 6 bridges which comprised a major bridge building program (\$20 million) in the Saigon area. The Bien Hoa span is 2,631 feet long; it crosses the Dong Nai River on QL 1, 17 miles northeast of Saigon. It was started on 15 May 1971 and was completed on 1 May 1972, at a cost of \$4.5 million.

TANG THƯƠNG MỘT GÓC TRỜI CẦU MỚI

Võ Hằng

Nếu nhắc nhớ về những quá khứ và hoài niệm về một quê hương, bao nỗi thăng trầm đã đi qua và vẫn còn ở lại, tôi chính một người con của quê hương xứ Bưởi vẫn thổn thức khi nhớ về bao nỗi niềm của quê hương. Lần dở từng trang sử hào hùng oai dũng của một Biên Hòa lấy lòng từ buổi đầu khai hoang mở cõi, rồi thời thế đổi thay bao cuộc bể dâu, bao xương máu của cha ông, đồng bào ta đã thấm đẫm trên một vùng sông nước Biên Hòa; còn nỗi đau nào bằng khi chứng kiến sự tang thương mất mát những người thân yêu nhất trên chính mảnh đất chôn nhau cắt rốn của mình.

Nỗi đau thương của ngày ấy vẫn đeo bám tôi mãi trong những giấc mơ cho đến hiện thực của cuộc đời dù đã qua mấy mươi năm dĩ vãng.

Trước biến cố năm 1975, người ta xây dựng một chiếc cầu mới nối đôi bờ sông Đồng Nai, cách không xa Cồn Gáo, mong giúp cho sự giao thông dễ dàng hơn thay vì cứ dùng cầu Rạch Cát và Cầu Gành cũ kỹ. Cầu Hóa An mà khi xây xong người ta vẫn thường quen gọi là Cầu Mới, mãi cho đến bây giờ.

Những tưởng chiếc cầu mới bằng bê tông cốt thép nối nhịp đôi bờ đem bao an vui hạnh phúc cho quê hương xứ Bưởi, nào ngờ đâu cũng chính cái mà cuộc bể dâu gọi là đem lại an vui - hòa bình cho quê hương ngót 10 năm sau ngày 30 tháng 4, 1975, một lần nữa quê hương lại ném trải nỗi đau xé thịt tang thương khắp một vùng sông nước Đồng Nai.

Vào khoảng thời gian sôi động cuối năm 1974, quân Cộng Sản cho nổ sập một nhịp cầu Hóa An khu vực gần Cồn Gáo phía bên Biên Hoà nhằm phá hoại bước tiếp viện của Sài Gòn ra các vùng cửa ngõ miền Đông. Chánh quyền tỉnh Biên Hoà đã thay thế cấp thời bằng một nhịp song sắt gát lên trên đoạn bị đứt ấy, chuyên dụng cho quân xa tiện đường về Sài Gòn hay các quận vòng đai tỉnh Biên Hoà. Dự kiến xây dựng nhịp nối trở lại của cầu mới chưa hoàn thành thì đã vĩnh viễn không thực hiện được, khi quân lính Việt Nam Cộng Hoà trên đường rút về Sài Gòn, chuyển quân xa cuối cùng vừa qua cầu xong thì các anh lính được lệnh đã tháo dỡ nhịp nối bằng sắt tạm bợ này, để ngăn bước tấn công của quân thù.

Hình ảnh những đoàn người di tản cuối con đường và thanh sắt nối nhịp nằm cheo leo một đầu trút xuống ngăn cách đôi bờ, những hình ảnh ấy cứ đeo bám mãi tôi trong những giấc mơ dài trắng trở một nỗi niềm của quê hương. Sau năm 75, người ta không xây dựng hoàn chỉnh nhịp gãy ấy mà cũng chỉ gác tạm bợ vĩ sắt cũ, đôi lần đi xuôi ngược bản thân tôi cũng té xe ở vĩ sắt ấy vài lần; đường hẹp xe đông những giờ cao điểm thường bị kẹt ứ. Cho đến một buổi chiều cuối tháng Ba năm 1984. Một âm thanh vang dội chuyển mình, răn rặc và tiếng ầm ầm thật lớn lay chuyển cả một góc trời Biên Hoà. Lúc đó, tôi đang ở trong khu Xóm Lò Heo; vì gần bờ sông tôi chạy vội ra phía bên thì nghe tiếng hô hoán, khóc la, kêu cứu liên hồi... Nhịp sắt nối tạm bợ ấy đã gãy đôi, trút hết lượng xe cộ trên đó xuống thẳng lòng sông. Mọi xe cộ lọt xuống hết, cả một chiếc xe ca lớn màu đỏ cũng trút đầu xuống dòng nước. Người dân quanh Cồn Gáo và vùng lân cận ai có xuồng, ghe, tàu hay thậm chí là phao giả chiến bằng ruột xe cũng lao vội ra nơi cầu gãy để cứu vớt những người rơi xuống nước.

Tiếng khóc than, kêu cứu, tìm người thân cứ ồn ã từ khi cầu gãy từ gần 5 giờ chiều cho đến đêm khuya. Những bó nhang thấp vội, mấy ngọn đèn le loét khấn vái tìm xác người thân, tiếng khóc dài của những bà mẹ trông tin con làm công nhân cao su chất đèo, tan ca làm việc, trên đường về nhà mãi mãi ra đi không trở lại!

Nước mắt cứ lan dần, lan dần cả một khu xóm có người thân chết trong vụ sập cầu, hay tiếng khản cổ kêu con của những người chưa tìm thấy xác người thân. Trong đó, có gia đình ông Hai Trâm, một bậc thầy nghề Gốm trường Mỹ Nghệ Biên Hoà, đau lòng thương xót cho đứa con gái mà ông yêu thương cũng vĩnh viễn bỏ xác lại nơi kẹt của hai nhịp sắt gãy đôi; chỉ tìm thấy mảnh áo còn vướn lại trên thanh sắt khi người ta trực vớt hai thanh sắt gãy của nhịp nối tạm bợ cầu.

Những câu chuyện về người thân nằm lại nơi dòng sông Đồng Nai sẽ kể hoài không thể nào dứt, bởi ở đó là bao nỗi đau, nỗi xót xa của cả một quê hương mà hơn chục năm đau đớn nạn đao binh nay lại thêm một vành tang tóc của tai nạn hay ở đó còn là sự vô tâm của những con người mang danh đi xây dựng.

Có người lại nói thuyết rằng, Đình Tân Lân thờ Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên, ngài mặc cảm y màu đỏ, vào đúng ngày hôm đó cả ba chiếc xe ca màu đỏ cùng lên chung một nhịp sắt hướng mặt về phía

đình thần, nên khiến ngài nổi giận nên trút cơn thịnh nộ. Nào đâu bậc tiền hiền vị nhân lao tâm mở cõi mà nay lại trút cơn thịnh nộ đau thương; hay cũng chỉ là những lời thêu dệt chuyện thần thánh để che lấp tội lỗi của bản thân những ai có trách nhiệm.

Suốt hơn chục năm sau đó, cảnh tượng ấy, cái ngày mà nỗi đau bao trùm quanh tôi vẫn cứ âm ỉ cháy mãi, tiếng kêu gào, than khóc, hay tiếng kêu cứu của những người ngoi ngóp trên chính con sông của quê hương mình, con sông đã tắm mát những người con nơi quê hương xứ Bưởi từ thuở lọt lòng.

Viễn cảnh nhân chìm mạng sống ấy đâu là lỗi tại dòng sông, chính do những con người mang hai tiếng đồng bào với nhau, nhưng chính họ vô tâm hững hờ với chính mạng sống của mọi người đã một lần nữa dày xéo lên chính mảnh đất quê hương thân yêu Biên Hoà!

Xin mua ủng hộ sách của một thân hữu luôn luôn gắn bó với Biên Hoà:

Gửi lại đời sau...

Tác giả: Huy-Lực Bùi Tiên Khôi

Những hồi ký, ký sự làm sống lại một giai đoạn lịch sử nghiệt ngã đau thương của dân tộc Việt Nam; những tài liệu đáng ghi nhớ; những câu chuyện thảm thương bi hùng của người tỵ nạn Việt Nam trong cuộc đi tìm tự do vĩ đại làm chấn động lương tâm loài người từ năm 1975. Những tiên trình hội nhập; những câu chuyện của người tỵ nạn Việt Nam can trường tiến vào đời sống mới ở Hoa kỳ; cùng những cảm xúc thi ca của một nhà thơ lưu lạc xứ người...

Giá 25 \$ US. Ngoài Hoa kỳ thêm \$5 cước phí

Địa chỉ liên lạc: email: khoitbui9@yahoo.com

Mr. Khoi Tien Bui

P.O. Box 324, Sugar Land, TX 77487

Mừng Giáng Sinh

*Mỗi năm mừng đón Lễ Noel
Khắp chốn giăng giăng rực ánh đèn
Chúa xuống trần gian lo cứu rỗi
Người ham danh lợi cứ bon chen*

*Lắm phường gian ác còn tham vọng
Nhiều kẻ bần dân mãi khổ hèn
Cầu Chúa chuộc giùm bao tội lỗi
Ngàn lần xin đọc tiếng: "A-Men!"*

Chúc Mừng Giáng Sinh

*Cung kính chúc mừng Chúa Giáng Sinh
Cầu mong thế giới được yên bình
Đất trời, sông núi luôn tươi sáng
Nhân nghĩa, tình yêu mãi thắm xanh*

*Hạnh phúc cho người nơi đất khách
Ám no kẻ ở chốn quê mình
Gian tà, độc ác mau tan biến
Nhân loại muôn đời được hiển vinh*

Thơ

D ư ơ n g Q u ậ n

Thông Báo

Hội Ái Hữu Biên Hoà có nhận được Bức Tâm Thư của Ban Quản Trị và Họ Đạo Bửu Hoà (Chợ Đồn, Biên Hoà) mong được quảng bá phần tin về việc gây quỹ trùng tu Ngôi Điện Thờ Phật Mẫu, chúng tôi trích ra trình bày lại như dưới đây:

“...Nguyên nơi Họ Đạo Bửu Hoà của chúng tôi có xây dựng Ngôi Điện Thờ Phật Mẫu năm 1964, đến nay 2012 đã bao mùa mưa nắng chịu đựng nên bị hư hại khá nhiều; nhất là nền thấp mưa ngập, cây mục, ngói hư, khiến cho bốn đạo hành lễ rất là khó khăn và chật hẹp. Nay kính thư đến quý vị, xin mở lòng công đức tùy tâm giúp đỡ tài vật hay hiện kim cho Họ Đạo Bửu Hoà có cơ hội trùng tu Ngôi Điện Thờ Phật MẫuNay kính.”

Xin Quý Vị liên lạc với đồng hương Lâm Văn Sơn (Dallas, Texas. USA) số điện thoại 214-235-0984, địa chỉ 817 Headwater Drive. Arlington, Texas 76015; hay ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất, số điện thoại 713-922-5638, địa chỉ 10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072, để ghi nhận lòng hảo tâm đóng góp của Quý Vị. Trân trọng

Phân Ưu

Được tin buồn phu quân của chị Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm là đồng hương Võ Đoàn Hồng (Trưởng Nam của bác Huỳnh Thị Thanh (Cô Tư Thanh, trước 75 chủ nhân Tuyết Hồng Quán, Biên Hoà), Pháp Danh Thiện Thanh, sinh ngày 31 tháng 5 năm 1946 tại Bình Trước, Biên Hoà, Việt Nam; từ trần ngày 02 tháng 11 năm 2012 (nhằm ngày 19 tháng 9 năm Nhâm Thìn) tại Houston, Texas, Hoa Kỳ. Hưởng thọ 67 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu và chia buồn cùng bà quả phụ Võ Đoàn Hồng và cùng toàn thể tang quyến hai họ Võ và Huỳnh. Nguyên xin hương linh đồng hương Võ Đoàn Hồng sớm được tiêu diêu nơi Miền Cực Lạc.

Phân Ưu

Được tin buồn Cụ Ông Châu Trần Khánh (Thân Phụ của đồng hương Châu Kim Mỹ và là Nhạc Phụ của đồng hương Lôi Phát) sinh năm 1924 vừa mãn phần lúc 4 giờ 45 phút sáng ngày 26 tháng 11 năm 2012 (nhằm ngày 13 tháng 10 năm 2012), tại Bửu Hoà, Biên Hoà. Linh cửu sẽ được an táng tại Nghĩa Trang Hoá An vào ngày 29 tháng 11 năm 2012 (nhằm ngày 16 tháng 10 năm Nhâm Thìn). Hưởng thượng thọ 88 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng tang quyến và nguyện cầu anh linh của Cụ Ông Châu Trần Khánh sớm siêu diêu nơi Miền Cực Lạc, Cõi Niết Bàn.

Đồng kính bái

Phái Đoàn Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2010-“Hoa Bưởi Vượt Đại Dương II”: Texas: *Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất *Đỗ Tấn Tài & Ngô Thị Đinh *Tùng Minh Hải *Lê Minh Quang & Nguyễn Thị Hiền * Trần Văn Sang & Nguyễn Thị Tinh *Đỗ Thị Minh Tâm & Kevin Nguyễn Đức cùng hai con Nguyễn Công Thiện và Nguyễn Ngọc Tâm Thanh *Nguyễn Thị Ba *Nguyễn Văn Đông & Nguyễn Thị Nhung (bút hiệu Nguyên Nhung) * Phạm Nguyệt Minh *Nguyễn Ngọc Lê *Phạm Tâm Hào *Phan Đình Thế *Uy Thị Vân *Nguyễn Thái Bửu *Harry Trần & Hélène Trần *Mai Văn Tấn & Trần Lệ Thuý
Iowa: *Trần Văn Nguyên & Đỗ Thị Thế Hồng. **California:** * Nguyễn Vô Lượng & Lý Mũi Liềm *Nguyễn Hữu Thời *Thân Thị Ngọc Mai *Trần Thị Huệ **Georgia:** *Huỳnh Văn Thôi **Maryland:** *Lê Tấn Khải **Illinois:** *Nguyễn Kim Lộc & Trần Thị Nghĩa. **Washington:** *Vương Hồng Ngọc. **France:** *Nguyễn Văn Tài *Cô Ngọc & Phu Quân (Nhà Hàng La Rizière) *Trần Văn Trung & Tăng Thị Tiết *Võ Văn Phước & Phu Nhân *Nguyễn Đình Lang *Tăng Thế Long & Phu Nhân * Trần Minh Răn & Phu Nhân *Các thành viên ở Pháp Quốc trong đoàn du lịch. **Belgium:** Bùi Thị Hai & Jean Muller * Nguyễn Quỳnh Mai. **Switzerland:** *Cô Ba Biên Hoà Trương Thị Ngọc Hương. **Phái Đoàn Hội Ngộ Đồng Hương Biên Hoà, Virginia 2010-“Hương Bưởi Lan Xa II”:** Texas: *Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất, *Tùng Minh Hải *Trần Văn Sang & Nguyễn Thị Tinh, *Lê Minh Quang & Nguyễn Thị Hiền cùng ái nữ Lê Ngọc Như Ý *Võ Tuyết Hương *Dương Văn Chí và Tô Thị Tuyết *Thị Lang Wells **California:** *Võ Thị Tuyết **Ohio:** *Nguyễn Thị Hồng **Georgia:** *Huỳnh Thôi **Virginia:** *Dương Thị Hạnh *Thái Ngọc Dung & Phu Quân *Thái Thảo & Phu Nhân *Lai Kim & Phu Nhân *Mai Lan **Washington:** *Vương Hồng Ngọc **Na Uy:** *Trần Thu Cúc. **Phái Đoàn Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2011 - “Hoa Bưởi Vượt Đại Dương III”:** Texas: *Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất *Tùng Minh Hải *Lâm Ngọc Liên *Nguyễn Thị Hiền * Nguyễn Thị Tinh & Trần Văn Sang *Nguyễn Mai & Nguyễn Thị Danh *Nguyễn Văn Bi & Hồ Thị Anh *Vũ Tiên Diệp & Vũ Cẩm Vân **Washington:** *Vương Hồng Ngọc *Lâm Ngọc Diệp **California:** *Thân Thị Ngọc Mai. **Ohio:** *Nguyễn Thị Hồng. **Kentucky:** *Nguyễn Bạch Vân. **Norway:** *Trần Thu Cúc. **Belgium:** *Bùi Thị Hai & Jean Muller và các em * Ông Bà Chủ Nhân Nhà Hàng Lotus Vert *Nguyễn Quỳnh Mai **Switzerland:** Cô Ba Biên Hoà Trương Thị Ngọc Hương. **Phái Đoàn Hội Ngộ Biên Hoà, Honolulu, Hawaii 2012 - “Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I”:** Virginia: *Trịnh Văn Kiều & Lê Kim Oanh *Lê Đình Lộc & Lê Ngọc Dung, *Trần Kim Bài & Trần Nghiêm Minh Nguyệt **Maryland:** *Dương Văn Anh & Phùng Thị Thanh **Texas:** *Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất, *Đỗ Cao Tuy *Trần Văn Sang & Nguyễn Thị Tinh *Lê Minh Quang & Nguyễn Thị Hiền *Nguyễn Văn Đông & Nguyễn Thị Nhung (nhà văn Nguyên Nhung), *Nguyễn Đông Nghi & Cindy Đỗ (con và dâu của anh chị Đông & Nhung), William Nguyễn, Richard Nguyễn (cháu nội anh chị Đông & Nhung), *Nguyễn Thị Hiếu, Tô Ánh Nguyệt, Tô Diệu Mỹ **Arizona:** *Trần Văn Nguyên & Đỗ Thị Thế Hồng **Illinois:** *Nguyễn Kim Lộc & Trần Thị Nghĩa. **Hawaii:** *Hò Ngọc Sơn & Phu Nhân *Chi Hồ *Ann Đặng *Liêu Thiên & Phu Nhân *Liêu Võ & Phu Nhân *Trương Bôn Thân & Phu Nhân *Đỗ Hữu Công & Trương Thị Thu Hà. **California:** Trang Liệt Tường & Phu Nhân *Trang Tấn Hưng & Phu Nhân *Thím Hai Vinh Hồng Vân Bakery *Võ Hà Quý & Phu Nhân *Nguyễn Văn Lợi & Thân Thị Ngọc Mai *Nguyễn Vô Lượng & Lý Mũi Liềm *Lê Văn Trí.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 108

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS.

ƯỚC MƠ BÉ BÔNG

Nguyễn Văn Đáng

(Truyện ngoại quốc sưu tầm)

Vừa bước ra khỏi lớp, rẽ vào dãy hành lang chính, Amy Haga va chạm phải một học sinh lớp Năm, người cao lớn đang chạy đến từ hướng đối diện.

- Coi chừng mấy đờ, oắt con, ca xích.

Anh ta nạt nộ cô học sinh lớp Ba này, rồi lách vòng qua người cô bé, kể đó nó nhe răng cười khoái chí, trong khi lấy tay ôm chun phải của mình, rồi bắt chước cách đi khập khễnh của Amy. Amy nhắm mắt lại một lúc, tự nhủ “không thèm chấp nó”, rồi đi về lớp học. Ấy vậy, cho đến cuối ngày hôm đó, tâm trí Amy vẫn không quên cử chỉ của anh học sinh hồi sáng, và anh ta cũng không phải là người duy nhất làm thế với mình.

Ngay từ đầu năm học đến giờ, ngày nào cũng có bạn học chọc ghẹo Amy, lúc thì nhái giọng nói, lúc thì bắt chước những bước đi khó nhọc của em. Lớp của em đông, vui lắm, nhưng những lời chọc ghẹo khiến Amy thấy lạc lõng vô cùng.

Bữa cơm tối hôm đó, Amy lặng lẽ ăn mà không nói một lời nào. Biết con mình đã gặp chuyện không vui ở trường, bà Patty Haga tăng hăng, rồi lên giọng vui đùa thông báo một tin sốt dẻo: “Đài phát thanh địa phương năm nay có mở một cuộc thi viết về “*Điều Ước Giáng Sinh*”, các bạn hãy mau viết thư cho Ông Già “Noel” và biết đâu bạn sẽ là người thắng cuộc. Bà nói tiếp theo: “Mẹ nghĩ rằng cô bé có mấy tóc xoắn màu vàng hung đang ngồi đối diện mẹ nên tham gia ngay”.

Amy tìm môi khúc khích cười, không đợi mẹ nói lần thứ hai, Amy ăn xong miếng chót trong đĩa của mình vừa xong, cô liền chạy đến bàn lấy bút ra, cô viết trên trang giấy dòng chữ đầu tiên. “Thưa Ông Già Noel”.

Trong khi Amy nắn nót viết, mọi người trong nhà cố đoán xem Amy đang cầu xin Ông Già Noel điều gì. Chị gái Jamie và mẹ Amy đều nghĩ rằng con búp bê Barbi thật lớn sẽ là một trong danh sách ưu tiên điều ước hàng đầu; còn cha của Amy thì đoán, đó sẽ là một quyển truyện tranh. Tuy nhiên, Amy không hề hé môi cho ai biết điều ước của mình.

Tại đài phát thanh của thị trấn Fort Wayne, thuộc tiểu bang Indiana, nọi ra giải thưởng đã nhận được rất nhiều những lá thư của các em nhỏ ào ạt gửi đến dự thi. Các nhân viên liệt kê ra rất nhiều món quà khác nhau mà các em bé trai, bé gái ở khắp nơi trong thành phố ước ao nhận được trong ngày Lễ Giáng Sinh. Khi đến lá thư của Amy, Giám Đốc Lee Tobin đã phải cẩn thận đọc đi, đọc lại nó nhiều lần.

“Thưa ông già Noel.

Con tên là Amy, năm nay con chín tuổi. Con có một chuyện rắc rối ở trường học, không biết Ông có thể giúp con được không? Các bạn học, họ cười con vì cái điệu bộ con đi, cái cách con chạy và giọng con nói, chỉ vì con bị bệnh “bại não” từ lâu. Con chỉ xin Ông cho con có một ngày không bị ai đó cười nhạo và chế giễu con. Thân ái, Amy”.

Trái tim Lee Tobin đau nhói, sau khi đọc hết lá thư. Ông biết bệnh bại não là một căn bệnh làm rối loạn cơ bắp thị, mà có lẽ đó là lý do đã khiến cho các bạn cùng lớp cùng trường có những ý nghĩ không hay đối với Amy. Ông nghĩ rằng tốt hơn nên để người dân ở Fort Wayne được biết về cô bé “đặc biệt” này, cùng với lời ước khác thường của em. Nghĩ vậy, ông Lee Tobin gọi điện thoại đến toà soạn của tờ nhật báo lớn trong vùng.

Ngày hôm sau, hình của Amy và lá thư gửi cho Ông Già Noel được xuất hiện trên trang nhứt tờ nhật báo News Sentinel. Câu chuyện về em được lan truyền nhanh chóng. Khắp nước Hoa Kỳ, báo chí, đài phát thanh, và đài truyền hình đều đồng loạt đưa tin về câu chuyện của bé gái ở Fort Wayne, Indiana; người chỉ xin một món quà Giáng Sinh thật giản dị mà sâu sắc “chỉ được một ngày không bị ai chế giễu”.

Thật bất ngờ, những ngày sau đó gia đình Haga, liên tục nhận được rất nhiều thư của trẻ em cũng như người lớn từ khắp các tiểu bang gửi đến cho Amy, được rất nhiều thiệp chúc mừng “Giáng Sinh” kèm theo những lời khuyến khích.

Trong suốt mùa Giáng Sinh bận rộn đó, những cánh thư ấm tình bè bạn và chia sẻ nỗi ưu tư của hơn hai ngàn người trên khắp thế giới đã gửi đến cho Amy.

Trong số đó, có người bị khuyết tật, có người cũng từng bị chế giễu khi còn bé, nhưng mỗi người đều dành cho Amy một thông điệp đặc biệt. Qua những lá thư và cánh thiệp từ những người không quen biết ấy, Amy thoáng thấy một thế giới đầy ắp những con người thực sự quan tâm đến nhau, và Amy nhận thức ra rằng không còn một hình thức nhạo báng nào và không một gánh nặng chế giễu ào có thể làm cho mình cảm thấy khó chịu nữa. Nhiều người cảm ơn Amy vì đã có can đảm lên tiếng. Những người khác khuyến khích Amy đừng để tâm đến sự giễu cợt và hãy ngẩng cao đầu. Lynn, một học sinh lớp 6 ở Texas đã viết cho Amy: “*Minh muốn kết bạn với Amy, mình nghĩ nếu bạn đến thăm mình thì chúng ta sẽ rất vui lắm đó! Sẽ không có ai nhạo báng tui mình, vì nếu họ làm như vậy, thì chúng ta chẳng thèm để ý tới*”.

Amy đã đạt được điều ước của mình “một ngày không bị ai chế giễu” ở trường Tiểu Học South Wayne. Các giáo viên và học sinh trong trường còn đi xa hơn nữa, bằng cách cùng thảo luận với nhau về hành vi chế nhạo sẽ làm cho người khác cảm thấy như thế nào.

Năm đó, ông Thị Trưởng củ thành phố Fort Wayne, Indiana, chính thức tuyên bố, ngày 21 tháng 12 sẽ trở thành “**Ngày Amy Haga**”. Ông thị trưởng giải thích rằng: “*Việc mạnh dạn ước xin một điều giản dị như thế, Amy đã nêu một tấm gương cho tất cả mọi người*”. Mọi người như ông thị trưởng nói, ai cũng muốn được đối xử một cách trân trọng, đúng đắn và nồng ấm, và họ xứng đáng được nhận tất cả những điều đó.

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu bài viết thật hay và đặc sắc: **NHỮNG ĐIỀU THÚ VỊ VỀ CANADA MÀ CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT** của Tiến Sĩ Phạm Ngọc Cương, được đồng hương Nguyễn Hùng Tâm (Canada) sưu tầm và gửi về Hội. Hội chân thành cảm tạ tác giả, và đồng hương Nguyễn Hùng Tâm. Kính mời quý đồng hương và thân hữu thưởng lãm.

NHỮNG ĐIỀU THÚ VỊ VỀ CANADA MÀ CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT

Tiến Sĩ Phạm Ngọc Cương
(Toronto, Canada)

1- Thiện nguyện

Tháng nào tháng bé cũng mang về cái thư của trường báo có ngày sinh hoạt cộng đồng không bắt buộc: đi xem kịch, bảo tàng, triển lãm nghệ thuật, di sản văn hoá, thảo cầm viên, vườn thú... Nếu bố mẹ đồng ý cho con đi thì ký vào giấy, nếu cháu nào thích đi mà gia đình không có khả năng trả tiền vé thì nhà trường sẽ cấp vé cho cháu miễn phí. Phụ huynh nào có nhã ý tham gia đi theo thiện nguyện giúp thầy cô giáo trông các em cùng thì phải ghi danh trước và tự trả tiền vé cho mình.

Sẵn lòng đi giúp không công, tự chi trả cho mình mà vẫn còn hồi hộp vì lúc nào cũng có quá nhiều người sẵn sàng giống mình; nhiều khi trường phải cho những người thiện nguyện bốc thăm chọn, và chỉ lấy bốn người cho mỗi lớp 25 cháu. Khó thay để được làm thiện nguyện ở xứ sở được mệnh danh là thiên đường của “vị kỷ” và “cá nhân chủ nghĩa” này!

2- Stop Sign

67 là tuổi nghỉ hưu. Nhiều người già không muốn cho phần đời còn lại vô nghĩa xin thành phố cho làm việc thiện nguyện. Việc của họ có thể là cầm cái biển "STOP" sign, ra trực các ngã tư để dẫn học sinh qua đường lúc 8-9h sáng; 12-1h trưa và 3-4h chiều là giờ các cháu học xong đi về nhà. Mùa Hè ấm áp thì học sinh được nghỉ hè. Thân già, giữa mùa Đông tuyết giá ra đứng đường trông trẻ là cả một cố gắng. Cuộc sống thật có ý nghĩa hơn khi nó không phải chỉ cho mình.

3- Dọn nhà

Mấy năm trước tôi dọn đến ở khu vực cũ kỹ của thành phố. Trên trăm tuổi đã được coi là lâu đời vì Canada cũng mới có 145 tuổi. Dọn về đây vì tôi thấy thú mỗi khi nhìn cái toà thị chính cũ bé tí tẹo, chả nhìn gì hơn cái nhà dân thường trong khu. Trong khi đó các trường cấp 1, 2, 3 là các tòa lâu đài thật đồ sộ, vật vờng to gấp cả trăm lần tòa thị chính.

Nhà thờ tuy to thứ hai sau trường học mà cũng chỉ bằng 1/20 khuôn viên trường. Các ngân hàng, cửa tiệm không bằng cái móng tay so với trường. Mỗi nhà dân chỉ được xây cất xấp xỉ 1/2 diện tích đất của mình, vậy mà tổng diện tích cây xanh, công viên, hồ, đường xá bên ngoài vẫn chiếm tới 70% toàn khu vực. Cảm ơn các tiền nhân Canada đã mở mắt cho kẻ hậu bối thật nhiều điều.

4- Chapters

Là cửa hàng sách. Một toà nhà cổ lộng lẫy ở một vị trí cực kỳ đắc địa là nơi cung học liệu cho toàn bộ học sinh mấy trường phổ thông. Ai qua đây cũng có ba việc có thể làm là mua sách, ngắm sách hoặc là lấy bất kỳ cuốn nào, mới tinh, thơm mùi mực in, ra ngồi ở bất kỳ cái ghế bọc da hay ni êm ái nào trong cửa hàng, và nghiền đến lúc nào xong rồi trả sách lại về giá rồi ra về. Nếu chưa đọc xong mai cửa hàng mở cửa lại ra “đọc chùa” tiếp. Xin mời cứ tự nhiên, vô tư. Yêu khu vực dân cư mà những toà nhà lớn nhất là trường học, bệnh viện, thư viện bao nhiêu thì càng thấy yêu sự tế nhị và hào hiệp trong nghiệp kinh doanh của Chapters bấy nhiêu. Tri thức cũng như thương mại là cái không phải cứ ép mà được.

5- Kỳ thị

Mark sinh ở Chicago. Từng rất cố gắng làm việc từ bồi bàn, dọn dẹp, bán hàng để góp thêm tiền trả học phí đại học và sau đó là... bảo vệ hai bằng tiến sĩ: một âm nhạc và một về nhân chủng học. Hai hướng đi chẳng có gì gần nhau nhưng đó là ý thích của anh từ bé muốn hiểu rõ về giống người và âm thanh. Gần 13 năm cuộc đời để làm hai cái Ph.D. rồi chàng yêu và lấy một cô Canada. Hiện nay, người trung niên da trắng gốc Mỹ ấy là giáo sư của hai trong ba đại học ở Toronto. Vợ bảo lĩnh anh sang Canada theo diện hôn thê. Mark mới nói với tôi là anh thật hạnh phúc vì cuối cùng bộ công dân và di trú Canada đã hết nghi ngờ anh và anh vừa nhập quốc tịch. Một minh chứng sống cho việc không phải chỉ vài sắc dân Á Châu bị nghi ngờ tìm cách vào Canada theo con đường hôn thê dỏm.

6- Giáo viên

Chưa yên tâm hành nghề giáo sư đại học; từ khi có con, Mark mới thấy là mình thích thành giáo viên. Để làm giáo viên ở Ontario thì dù là giáo sư anh vẫn phải đi học thêm một năm sư phạm nữa. Nhiều khi gặp các thầy cô ở trường phổ thông hỏi họ trước làm nghề gì. Nhiều người nói là tiến sĩ, bác sĩ, kỹ sư cao cấp... Động cơ nào khiến họ từ bỏ công việc thu nhập cả vài trăm ngàn, học lại ra làm giáo viên với lương chỉ 50-80 ngàn đồng một năm khoảng 50-80 ngàn dollars ở Hoa Kỳ. Tiền bạc không thể lý giải nổi thì chắc động cơ chỉ còn là niềm đam mê.

Khi tới Canada định cư, ở sân bay tôi được phát tờ quảng cáo của chính phủ hướng dẫn là có ba nghề rất được tin cậy và tôn trọng ở đây là: giáo viên, cảnh sát và bác sĩ. Vào quốc tịch cần có người biết mình từ ba năm trở lên chứng nhận, và danh sách hàng đầu những người có thể ký chứng nhận không phải là tiến sĩ hay giáo sư nọ kia ... mà là ba nhóm người giáo viên, cảnh sát và bác sĩ.

7- Răng đẹp

Canada không cho phép tư nhân hoá y tế cơ bản. Không có bệnh viện tư, y tế không mất tiền. Tuy nhiên, y tế công không bao thâm mỹ. Và răng lợi được coi là làm đẹp nên phải tự trả tiền túi hoặc bảo hiểm trả. Làm giáo viên ở Ontario có chế độ bảo hiểm răng thật trên mức tuyệt vời. Khi đi khám nha sĩ rất thích đề thầy cô ra chữa răng, miệng. Lo cho thầy cô luôn có hơi thở thơm tho, nụ cười được nở trên mặt cùng hàm răng đều trắng trẻo sẽ giúp các thầy cô thêm tự tin và duyên dáng trước các công dân tí hon của đất nước. Xứ “giấy chết” và “bóc lột” là vậy, còn sự chu đáo của xứ “triệu lần hơn” thì tầm vóc nhỏ nhoi của mình sao mà tương tượng ra nổi?

8- Vui

Hôm nào đón con đi học về tôi cũng hỏi là ở trường hôm nay thế nào? Vui lắm bố ạ. Cô giáo của con năm nay thế nào? Cô giỏi lắm bố ạ. Sao năm nào con cũng khen cô giỏi, thế không có ai kém à? Không! Họ đều giỏi theo những cách khác nhau. Đứa khác hôm nào tối mịt cũng mới thấy mặt. Hỏi sao con về muộn thế? Bố ơi hôm nào về nhà thấy trời còn sáng con thấy tiếc như mình còn chưa sống trọn vẹn đủ một ngày. Chúng con bây giờ là người Type A tức là người học hết mình nhưng chơi còn hết mình hơn. À ra thế! Nhà trường đã thành công khiến chúng học như chơi và chơi như học.

10- Mẹ

Các chuyện “tiểu lâm” dòng chính bên này khai thác chuyện con rể mẹ vợ. Còn bên ta chủ đề hót là mâu thuẫn mẹ chồng nàng dâu. Ở đâu, dù là mẹ, nhưng chen vào tự do của con cũng bị chê cười.

11-Khoá cửa

Mấy lần đôi nhà thỉnh thoảng có người hỏi là có thay ổ khoá cửa không? Tôi hỏi thay làm gì nhĩ khi bên này hai cái thượng tôn nhất, quý nhất là *quyền tự do và quyền tư hữu* thì đều hiện diện và được bảo vệ chu đáo như nhau cả ở trong nhà cũng như ngoài đường.

12- Dân chủ

Ở Châu Âu 70% dân chúng ở nhà thuê. Ở Mỹ người ở nhà của mình là 65 4%. Còn chủ nhà Canada chiếm tới hơn 70% dân số. Tại Ontario các mâu thuẫn xảy ra người chủ nhà và người thuê nhà đều do toà *Landlord and Tenant Board* giải quyết. Nếu người thuê kiện người chủ, thì người thuê nộp lệ phí toà là \$50 và có luật sư miễn phí cãi hộ tại toà. Nếu người chủ thưa người thuê thì lệ phí toà là \$150 và phải tự đi thuê luật sư với giá tối thiểu \$1000/ngày. Chơi khó người giàu và bao biện người nghèo thế mà sao cái xứ này vẫn đề tên cụt lùn là Canada mà không đổi ngay sang là Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Canada cho nó thật “hoành tráng” và xứng tầm thời đại nhĩ?

13- Công bộc

Ở Canada nếu thấy xe cảnh sát nháy đèn ngay sau xe bạn thì phải tấp xe vào vệ đường, bật đèn emergency, rút bằng lái và giấy tờ bảo hiểm xe ra, hạ cửa kính bên phía người lái xuống, để hai tay lên vô lăng và ngồi chờ.

Cảnh sát sẽ tới, cúi chào bạn trước sau đó xin cho xem giấy tờ rồi họ về xe cảnh sát. Khoảng 15 phút sau, họ quay lại xe bạn trao trả giấy tờ và phiếu phạt. Giải thích nội dung bạn vi phạm và quyền của bạn rồi chào bạn, đường ai nấy đi.

Nếu đồng ý mức phạt bạn trả ngay trong vòng 14 ngày. Nếu không bạn ra toà. Ra toà phân đông vì mong cảnh sát vì lý do gì đó không ra thì mình sẽ trắng án. Cậu em tôi cũng thử ra toà. Rủi thay là chàng cảnh sát đó cũng lại ra.

Khi toà hỏi cậu có muốn đối chất với cảnh sát xem ai sai không thì cậu thấy chẳng có gì để nói vì cảnh sát đúng. Vậy mà viên cảnh sát đó (đã thay cảnh phục sang côm-lê đen cả vạt tuyệt đẹp) lại đứng lên nói với toà:

“Hôm nay tôi đến đây để muốn xin quan toà cho anh ấy giữ nguyên mức tiền phạt, nhưng không cắt điểm vì trong sổ công tác tôi có ghi chú lại là anh ấy hành xử rất lịch sự lúc nhận phiếu phạt. (Không cắt điểm thì không bị bảo hiểm xe tăng giá)”. Cậu em kể lại và chua thêm sao bọn này nó đào tạo “đầy tớ” tốt mà lại ít thế nhĩ, chỉ cho có mỗi 2 tên đầy tớ trên 1000 dân.

14- Chết

Mẹ của cô giáo Doris vừa mất. Ôm chúng tôi, cô khóc kể khi chỉ còn nửa bước nữa là tới cửa thiên đường, cụ bỗng mở mắt, nhìn tám người con nuôi và con đẻ đang không cầm được nước mắt vây quanh giường, cụ bà cười và nói:

“Các con, mẹ đã sống một cuộc đời vô cùng hạnh phúc. Sau chiến tranh thế giới II dân miền Nam nước Ý nghèo đói chỉ làm nông nghiệp và băng đảng đã di cư sang Canada. Là một nông dân chỉ quen cày cuốc ít học mà mẹ đã có các con phương trưởng làm giáo viên, bác sỹ, luật sư. Mẹ sắp được gặp bố. Các con phải vui và chúc mừng cho mẹ đi chứ?”

Đúng là: *“Người dưới vực sâu còn cứu kẻ trên bờ. Nếu dưới vực sâu còn dừng khi”*

15- Lời hứa

Tôi thường hay tản bộ ra High Park hay Rennie Park. Thiên nhiên mùa nào cũng có bộ cánh tuyệt đẹp. Mùa Xuân rạo rực với cả triệu triệu bông anh đào đua sắc. Mùa Thu thanh thản suy tư cùng đàn thiên nga trắng muốt lượn lờ trong hồ. Hai công viên này có đủ thứ từ vườn thú, sân tennis, bể bơi, sân trượt băng... Và tất cả đều miễn phí. Khởi đầu là hai người giàu có trước khi chết hiến tặng lại gia sản cho thành phố với điều kiện thành phố chỉ được dành cho đại chúng và không được thu phí gì kể cả chỗ đỗ xe. Hàng trăm năm qua thành phố luôn giữ lời.

16- Phương tiện

Hôm nọ có việc tôi phải ngó vào hồ sơ của hai người hành nghề kiểm toán. Ông chồng báo là kiếm \$12000/tháng, vợ \$18000. Ba mươi ngàn \$/tháng, nhà trả hết, Visa Master Cards không nợ và... không có ô-tô. Dù rằng bây giờ nhiều hãng cho mua chịu ô-tô trả dần từ 3-5 năm có 0% lãi suất. Gặp họ, tôi hỏi họ di chuyển như thế nào? Họ nói chúng tôi chỉ dùng xe đạp và đi bộ. Anh bạn mới sang Canada họp hội nghị khoa học ở Trường Tổng Hợp Toronto vào phòng ông Khoa Trường thấy bề bộn sách vở và chình ỉnh giữa phòng là ... cái xe đạp. Ở ra xứ này đang chuyên giao biểu tượng. Người giàu đi bộ, xe đạp, người nghèo ô-tô. “đôi mới” để làm gì nhỉ? Có minh chứng hùng hồn để rao giảng là từ những năm 80 ta bảo đã có phương tiện ngang tầm dân giàu Canada của tận năm 2012 rồi mà?

17- Chừa

Tháng Chín, 2012, ra sân bay tiễn vợ về Việt Nam, nhìn thấy một em trung tuổi mặt mũi khá sạch nước cần đang gọi điện thoại bằng tiếng Hoa. Hết cú điện thoại bỗng em đơn đả bằng tiếng Việt:

- Anh về Sài Gòn? (À ra em là người Việt gốc Hoa).
- Không anh chưa, ra tiễn vợ về Hà Nội thăm nhà thôi.
- Em tưởng anh về dự hội nghị Việt kiều lần II
- Có gì hay ở đó hả em?
- Được xe đưa đón và bao ăn ở khách sạn sang toàn bộ.
- Em sang Canada bao năm rồi? Em làm nghề gì?
- 30 năm anh ạ. Em làm công ty bảo hiểm.

Trời ạ. Em có công ty riêng, thành đạt ở một xứ giàu có 30 năm về còn hí hửng khoe được bao đi lại và ăn ở. Em không tự lo được nổi cho mình mấy cái vật vĩnh đấng sao?

18- Thủ lĩnh

Canada có ba đảng chính trị tầm vóc quốc gia. Hữu là Bảo Thủ. Tả là Tân Dân Chủ và khuynh tả là Tự Do. Bảo thủ được coi là đảng của người giàu vì nhiều người giàu là đảng viên của đảng; nhưng phần lớn nông dân và binh sỹ cũng tham gia đảng này. Đường hướng của đảng này là nhà nước hãy can thiệp ít nhất vào cuộc sống của dân chúng, giảm thuế, cùng giảm sự bao biện của bộ máy công quyền. Stephen Harper - đảng trưởng đảng Bảo Thủ- người đàn ông lên đỉnh cao quyền lực từ năm 2006 khi 46 tuổi theo đánh giá của dân Canada qua 3 lần liên tiếp thắng cử cũng “not too bad” (không quá tệ)! Về đối nội ông liên tục giảm thuế cho dân chúng và các công ty, dẫn Canada vững bước phát triển qua cơn khủng hoảng kinh tế tồi tệ toàn cầu. Về đối ngoại, ông từ chối tham dự Olympic Bắc Kinh 2008. Mới đây là nước phương Tây đầu tiên dẹp luôn toà đại sứ của mình tại Iran và đuổi toàn bộ nhân viên sứ quán Iran ra khỏi Canada. Đêm Stephen Harper đắc cử lần đầu, báo chí Canada chạy tít Thủ Tướng Tim Hortons. Tim Hortons là loại cà phê rẻ tiền của Canada (coi như thuộc hạng chè vối của Việt Nam) vì Harper không có tài sản gì đáng kể ngoài cái ô-tô cũ và căn phòng nhỏ. Trong khi người mà ông đánh bại là Paul Martin - thủ tướng tiền nhiệm- là thủ lĩnh đảng Thiên Tả Tự Do, lại là chủ hãng vận tải đường biển có tài sản trên 70 triệu đô. Tài sản và tư tưởng chính trị không hẳn là những giá trị luôn đồng nhất. Nhiều nhà tư bản được kêu gọi là cá mập lại là những người dốc cả tài sản cho từ thiện; còn nhiều lãnh tụ vắc danh đại diện cho giới cần lao lại chỉ lao đi vợ vét và đục khoét.

19- O Canada

Khi mới tới đây định cư, cảm giác đầu tiên là sao cái đất này cái gì cũng nhẹ nhàng, thiếu quá chất hào hùng kể cả từ bài quốc ca. Ở Canada cứ như một khám phá nhỏ dịu dàng đến ngỡ ngàng. Vậy mà ở càng lâu càng thấy sao câu thơ lại chỉ thấy đúng đến thế ở nơi cách xa quê hương của tác giả tới nửa vòng địa cầu lận:

“Khi ta đến gõ lên từng cánh cửa. Thì tin yêu ngay thẳng đón ta vào. Ta ghen ngào...”

Trông người lại ngắm đến ta... nơi mỗi lần về lại thấy lòng xa quê hơn một chút.

Tiến Sĩ Phạm Ngọc Cương